

## Pigmalione – versi 243-294

'Quas quia Pygmalion aevum per crimen agentis  
viderat, offensus vitii, quae plurima menti  
femineae natura dedit, sine coniuge caelebs 245  
vivebat thalamique diu consorte carebat.  
interea niveum mira feliciter arte  
sculpsit ebur formamque dedit, qua femina nasci  
nulla potest, operisque sui concepit amorem.  
virginis est verae facies, quam vivere credas, 250  
et, si non obstet reverentia, velle moveri:  
ars adeo latet arte sua. miratur et haurit  
pectore Pygmalion simulati corporis ignes.  
saepe manus operi temptantes admovet, an sit  
corpus an illud ebur, nec adhuc ebur esse fatetur. 255  
oscula dat reddique putat loquiturque tenetque  
et credit tactis digitos insidere membris  
et metuit, pressos veniat ne livor in artus,  
et modo blanditias adhibet, modo grata puellis  
munera fert illi conchas teretesque lapillos 260  
et parvas volucres et flores mille colorum  
liliaque pictasque pilas et ab arbore lapsas  
Heliadum lacrimas; ornat quoque vestibus artus,  
dat digitis gemmas, dat longa monilia collo,  
aure leves baccae, redimicula pectore pendent: 265  
cuncta decent; nec nuda minus formosa videtur.  
conlocat hanc stratis concha Sidonide tinctis  
adpellatque tori sociam adclinataque colla  
mollibus in plumis, tamquam sensura, reponit.

'Festa dies Veneris tota celeberrima Cypro 270  
venerat, et pandis inductae cornibus aurum  
concliderant ictae nivea cervice iuvencae,  
turaque fumabant, cum munere functus ad aras  
constitit et timide "si, di, dare cuncta potestis,  
sit coniunx, opto," non ausus "eburnea virgo" 275  
dicere, Pygmalion "similis mea" dixit "eburnae."  
sensit, ut ipsa suis aderat Venus aurea festis,  
vota quid illa velint et, amici numinis omen,  
flamma ter accensa est apicemque per aera duxit.  
ut rediit, simulacra suae petit ille puellae 280  
incumbensque toro dedit oscula: visa tepere est;

admovet os iterum, manibus quoque pectora temptat:  
temptatum mollescit ebur positoque rigore  
subsidit digitis ceditque, ut Hymettia sole  
cera remollescit tractataque pollice multas **285**  
flectitur in facies ipsoque fit utilis usu.  
dum stupet et dubie gaudet fallique veretur,  
rursus amans rursusque manu sua vota retractat.  
corpus erat! saliunt temptatae pollice venae.  
tum vero Paphius plenissima concipit heros **290**  
verba, quibus Veneri grates agat, oraque tandem  
ore suo non falsa premit, dataque oscula virgo  
sensit et erubuit timidumque ad lumina lumen  
attollens pariter cum caelo vidit amantem.